

dosarul nr. 3ra-552/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Slobodeniuc împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului,

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 03 noiembrie 2017 Iurie Slobodeniuc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 11 octombrie 2017, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 440ef cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului poliției, inspector Iurie Slobodeniuc, prin care a fost sancționat disciplinar cu „concedierea”.

A menționat că nu este de acord cu ordinul de concediere, îl consideră neîntemeiat și pasibil a fi anulat, drept temei de anulare a ordinului deoarece nu a cunoscut despre faptul intentării anchetei de serviciu, cine este persoana căreia i-a fost încredințat să conducă această anchetă, despre faptul ca poate să dea explicații scrise, să prezinte probe sau alte informații ce vor putea fi necesare în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor.

A susținut că la 11 octombrie 2017, fiind antrenat în serviciul, conform Programului activității grupei de urmărire penală și asigurarea accesului în sediul Inspectoratului de Poliție, a aflat despre ordinul nr. 440ef din 11 octombrie 2017, tot din acel ordin a constatat că în privința acestuia a fost intentată ancheta de serviciu cât și faptul că i-a fost stabilită o sancțiune disciplinară sub forma concedierii.

A indicat reclamantul că nici conducerea Inspectoratului de Poliție Rezina, nici el nu a cunoscut despre faptul că Iurie Slobodeniuc este vizat în anchetă de serviciu, și nici despre faptul că acestuia să-i fie aplicată vreo sancțiune disciplinară. Ancheta de serviciu fiind efectuată cu nerespectarea tuturor drepturilor și intereselor legitime ale funcționarului, nu i-a fost adus la cunoștința despre intentarea anchetei de serviciu și nu i s-a asigurat dreptul de a da explicații detaliată și să prezinte probe, prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare.

A relatat că potrivit anchetei de serviciu, s-a constatat că la data de 03 septembrie 2017, ora 21:35, în Serviciul de gardă a Inspectoratului de Poliție Șoldănești, a parvenit apelul telefonic de la Serviciul de gardă al Inspectoratului de Poliție Rezina, precum că inspectorul Ivan Cebotari, deplasându-se cu automobilul personal prin satul Olișcani, r-nul Șoldănești, i-a fost creată o situație de accident, de către agentul principal Ivan Cebotari. Urmare, ambele autovehicule au derapat de pe traseu, informația fiind înregistrată în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de Poliție Șoldănești, cu nr. 2221. Tot, din materialele anchetei de serviciu și din declarațiile agentului superior Ion Paireli și comisarului Petru Ciburciu depuse în cadrul anchetei de serviciu, ambii făcând parte din componența grupei operative, s-a constatat că, la fața locului, inspectorul Iurie Slobodeniuc îl amenința pe agentul principal Ivan Cebotari cu crearea problemelor în activitatea de serviciu, soldate chiar și cu eliberarea din poliție, îmbrâncindu-l și agresându-l față de membrii grupei operative. La cerințele legale ale membrilor grupei operative adresate inspectorului Iurie Slobodeniuc de a da dovadă de un comportament decent, acesta, ignorând solicitarea, continua să manifeste un comportament brutal și neadecvat, indicând polițiștilor cum să documenteze cazul. Comportamentul inadecvat și lipsit de profesionalism al inspectorului Iurie Slobodeniuc a continuat și în incinta sediului Inspectoratului de Poliției Șoldănești.

A comunicat că în cadrul anchetei de serviciu a fost chestionat și agentul principal Ivan Cebotari care a comunicat că, la 03 septembrie 2017, în jurul orei 21:00, se afla la stația de alimentare, „Tirex-Petrol”, iar peste puțin timp s-a deplasat spre satul Olișcani, r-nul Șoldănești cu automobilul de model Audi cu numerele de înmatriculare transnistrene P 111 BO. În timpul deplasării, din motive necunoscute, un alt automobil de model Audi de culoare verde, forțat i-a creat o situație de a stopa mijlocul de transport, fapt ce a condiționat deraparea de pe traseu. După ce a oprit automobilul, de el s-a apropiat inspectorul Iurie Slobodeniuc, însoțit de o persoană de gen masculin pe care nu a recunoscut-o și fără niciun temei, a fost scos forțat din automobil, bruscat imobilizat la pământ, motiv pentru care, ulterior a efectuat un apel către Serviciul de gardă al Inspectoratului de Poliție Rezina comunicând de cele întâmplate.

A declarat reclamantul că pe cazul dat a fost chestionat și a dat explicații în care a negat cele expuse atât de către angajații Poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Șoldănești cât de către agentul principal Ivan Cebotari, comunicând că, la 03 septembrie 2017, ora 21:00,

a observat un automobil de model Audi și cunoscând că numerele de înmatriculare ale acestuia sunt false, a decis să-l urmărească.

A afirmat reclamantul că circumstanțele stabilite în cadrul anchetei de serviciu nu corespund adevărului, deoarece anume el a constatat faptul conducerii unui automobil cu numere falsificate și despre aceasta a fost informat Inspectoratul de Poliție Șoldănești, ci nu cum se pretinde în ordinul de concediere că nu a comunicat despre acest fapt la cea mai apropiată subdiviziune a poliției.

A relevat că, în ordinul de concediere a fost indicat că la data de 14 septembrie 2017, de către procurorul în Procuratura raionului Șoldănești, Vladimir Erhan pe caz a fost pornită urmărirea penală în conformitate cu prevederile art.287 al.(2) lit. b) și art.360 alin.(2) Cod penal, prin urmare la 11 octombrie 2017, când a fost emis ordinul de concediere conducerea Inspectoratului General al Poliției urma să suspende efectuarea anchetei de serviciu, până la adoptarea unei soluții pe acest caz, în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor importante.

A solicitat reclamantul anularea ordinului nr. 440 ef din 11 octombrie 2017, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Iurie Slobodeniuc a fost admisă. A fost anulat ordinul 440ef din 11 octombrie 2017 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției, inspector Iurie Slobodeniuc. A fost restabilit Iurie Slobodeniuc în funcția de inspector, specialist al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică al Inspectoratului de Poliție Rezina al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova. A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Iurie Slobodeniuc salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 11 octombrie 2017 până la restabilirea în funcție.

Admițând acțiunea reclamantul prima instanță a concluzionat că ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 440ef din 11 octombrie 2017 prin care lui Iurei Slobodeniuc i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere este afectat de vicii procesuale și ca urmare este posibil de a fi anulat, deoarece despre intentarea anchetei de serviciu reclamantul nu a fost informat și nici subdiviziunea în cadrul căreia reclamantul activează, fiindu-i încălcate drepturile funcționarului. Astfel, reclamantul a fost privat de dreptul de a da explicații detaliate în cazul cercetat, de a prezenta probe care să dovedească nevinovăția lui, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la apărare.

La fel, prima instanță a reținut că la materialele dosarului sunt anexate explicațiile reclamantului pe marginea incidentului din 03 septembrie 2017, doar că acestuia nu i s-a explicat pentru ce a dat aceste explicații și în special nu a fost informat că aceste explicații se dau în cadrul anchetei de serviciu.

Totodată, prima instanță constatând că la aplicarea sancțiunii disciplinare reclamantului au fost admise încălcări ale procedurii stabilite de lege, a dispus anularea ordinului de concediere în baza dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. c) al Legii contenciosului

administrativ, fără a mai supune controlului de legalitate a actului administrativ contestat sub aspectul respectării prevederilor legale, cât și sub aspectul existenței/inexistenței în acțiunile lui Iurie Slobodeniuc a abaterii disciplinare.

Astfel, instanța de fond a concluzionat că prin prisma art. 89 Codul muncii reclamantul urmează a fi restabilit în serviciu în funcția deținută anterior, conform fișei postului cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și anume 11 octombrie 2017 până la restabilirea acestuia în funcție.

Prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de Iurie Slobodeniuc.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că nu există temei de anulare a ordinului nr. 440ef din 11 octombrie 2017 pe motiv că reclamantul-intimat nu a știut de existența demarării anchetei de serviciu, cine din personal a efectuat-o sau de a prezenta probe în apărarea sa, deoarece materialele cauzei demonstrează contrariul și anume la data de 12 septembrie 2017, în cadrul anchetei de serviciu Iurie Slobodeniuc a dat explicații.

De asemenea, instanța de apel verificând legalitatea ordinului contestat prin prisma temeiniciei aplicării sancțiunii disciplinare și anume dacă în acțiunile reclamantului-intimat se conține abatere disciplinară a constatat că reclamantul-intimat a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea prevederilor art.50 lit. a)-e), lit. l)-n) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.7 subpct. 1)-5), 9), 10), 12), 17), 18) și 20), pct. 13 subpct. 2) și 3) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017, art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct.4 subpct. 1), 4), 7) și 9), pct.7 subpct.5) și 7) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08 august 2017, pct. 56 al Ordinului MAI nr.45 din 19 februarie 2010.

Instanța de apel a reținut că de către angajator corect au fost apreciate acțiunile reclamantului-intimat drept abatere disciplinară gravă în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. j) al Legii nr. 88 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, însă nu poate să se expună asupra caracterului și gravității acestei sancțiuni, deoarece aceasta ține de oportunitatea actului administrativ emis și nu de competența instanței de judecată.

La fel, instanța de apel a reținut argumentul apelantului precum că prima instanță a aplicat o lege abrogată și anume prevederile art. 53 și 55 alin. (1) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului (abrogate prin Legea nr. 94 din 02 iunie 2017, în vigoare la 07 iulie 2017) ca fiind corect și întemeiat.

La data de 13 martie 2019, în termenul prevăzut de lege, Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, a depus recurs împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, instanța de apel a dat apreciere arbitrară probelor, nu a constatat circumstanțele pricinii și anume că Iurie Slobodeniuc prin telefonul său mobil a anunțat IP Șoldănești la ora 21:30 înregistrat în Registrul sub nr. de ordine 2645, unde a informat că colaboratorul de poliție al IP Șoldănești Ivan Cebotari conduce un automobil cu numere de înmatriculare false, după care a sunat și la IP Rezina la ora 21:35 unde a comunicat cele întâmplate.

A indicat că instanța de apel nu a dat apreciere probei și anume răspunsul nr. 23/5-599 a șefului biroului de evidență a transportului din or. Rîbnița regiunea transnistreană, prin care s-a adus la cunoștință că numărul de înmatriculare P 111BO a fost atribuit automobilului de model TOYOTA Prius care în a. 2012 a fost radiată de la evidență iar plăcuțele au fost restituite organului de evidență.

A considerat că motivele invocate în ordinul de concediere sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt și cu acțiunile recurentului.

A menționat că la data de 11 octombrie 2017 aflându-se în serviciu a aflat despre Ordinul nr. 440ef din 11 octombrie 2017 și tot din acest ordin a aflat că în privința lui a fost intentată ancheta de serviciu cât și faptul stabilirii sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, fiind astfel încălcate drepturile și interesele legitime ale funcționarului în conformitate cu pct. 49 din Statutul disciplinar al funcționarului public din cadrul MAI.

A indicat că potrivit pct. 94 din HG nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public din cadrul MAI, concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave, or, în ordinul de concediere nu este redat care au fost încălcările sistematice ale disciplinei de serviciu sau care este norma legală care redă ce constituie o abatere disciplinară gravă, cât și de ce altă măsură de sancționare nu poate fi aplicată.

Prin referința depusă la data de 03 mai 2019 Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea recursului depus de Iurie Slobodeniuc cu menținerea decizie din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău ca fiind legală și întemeiată.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul Administrativ și art. 270 Cod de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Iurie Slobodeniuc, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu